

časopis kolektiva industrije motornih vozil

V ospredju - zagotavljanje normalnega procesa proizvodnje

V veliki dvorani ljubljanskega Cankarjevega doma se je 11. oktobra zbralo 761 delegatov, predstavnikov delavcev slovenskega združenega dela. Kot gostje so se kongresa udeležili delegati sveta ZSJ in delegacije vseh republiških in pokrajinskih sindikalnih organizacij, delegaciji zamejskih Slovencev iz Avstrije in Italije, predstavniki sindikalnih organizacij Avstrije, Italije, Madžarske, ZR Nemčije, Španije in Ukrajine.

Ob zvokih Internationale se je pričel 10. kongres Zveze sindikatov Slovenije. Kongres je tako strnil delovanje najširše delavske družbenopolitične organizacije v preteklem štiritletnem obdobju. Ni potrebno posebej poudariti, da je kongres zasedal v odločilnem političnem trenutku, ko so tako politične kot ekonomske razmere doma in v svetu močno zaostrene.

Uvodno plenarno zasedanje je pričel Marjan Orožen, predsednik republiškega sveta Zveze sindikatov Slovenije. Pozdravil je vse prisotne, ki so nato z minuto molka počastili spomin na med obema kongresoma umrle tovariše Tita, Edvarda Kardelja, Janca Barboriča in člane ter aktiviste sindikalnih organizacij.

V nadaljevanju so delegati sprejeli poslovnik o delu kongresa, izvolili delovne organe in telesa ter sprejeli poročilo o delu republiškega sveta Zveze sindikatov Slovenije, ki ga je podal Marjan Orožen. Po poročilu je delegate pozdravil Andrej Marinc, predsednik

centralnega komiteja ZKS, ki je med drugim poudaril, da bo kongres sindikatov nedvomna učinkovita in dejanska spodbuda in usmeritev za nadaljnje delo.

V imenu Zveze sindikatov Jugoslavije je delegatom kongresa zaželel uspešno delo Dušan Bogdanov — Senka, član predsedstva sveta ZSJ, ki je v svojem govoru podčrtal, da se mora ZS čimprej lotiti izpolnjevanja dolgoročnih stabilizacijskih programov, tudi napomembnejših političnih in razrednih vprašanj, saj sta tako družbenoekonomski kot socialni položaj delavskega razreda odvisna od uspešnosti reševanja nalog politike ekonomske stabilizacije.

Drugi dan kongresa so delegati nadaljevali delo v petih komisijah. Za razliko od prejšnjih let so te delovale problemsko, prva komisija, v kateri je sodeloval s svojo razpravo tudi naš delegat, je bila posvečena sindikatu v boju za uresničevanje politike gospodarske stabilizacije na socialističnih samoupravnih družbe-

noekonomskih temeljih, druga skupina sindikatu v boju za odločilno vlogo delavcev v političnem sistemu socialističnega samoupravljanja, sindikatu v boju za uresničevanje politike združevanja dela in sredstev, sindikatu v boju za uresničevanje socialističnih samoupravnih družbenoekonomskih načel pridobivanja in

razporejanja dohodka, čistega dohodka in delitve sredstev za osebne dohodke po rezultatih dela, peta komisija pa se je osredotočila na politično, organizacijsko in kadrovske izgradnje ter statut ZSS.

Zadnji dan kongresa so delegati na plenarni seji sprejeli sklepe in usmeritve in izvolili organe ZSS.

Naš delegat na 10. kongresu

SAMOKRITIČNO SMO OCENILI DOSEDANJE DELO IN JASNO PODALI SMERNICE ZA IZHOD IZ GOSPODARSKE KRIZE!

Na 10. kongresu Zveze sindikatov Slovenije, ki je potekal v izredno zaostrenih družbenoekonomskih razmerah, s katerimi se srečujemo tako doma kot v svetu, je prevladovala misel in beseda delavcev, ki so z veliko mero samokritičnosti ocenili svoje delo in jasno podali smernice za iskanje poti za čvrstejšo utrjevanje položaja delavskega razreda in delavcev. To je bil dejanski kongres delavcev, o tem dovolj zgovorno pričča podatek, da je bilo kar 64 odst. delegatov in neposredne proizvodnje. Poleg 761 delegatov (96,8 odst.) se je kongresa udeležilo 212 gostov, delo kongresa pa je spremljalo 166 novinarjev iz 56 jugoslovanskih uredništev.

Prvi pečat resnemu, odgovornemu in discipliniranemu delu je dal nedvomno sam začetek dela kongresa, takoj s 1. plenarno sejo v ponedeljek, 11. oktobra. Že malce pred 17. uro je bila velika dvorana Cankarjevega doma nabito polna in točno ob 17. uri je v dvorani zadonela Internationale. Osebnost mi je bila zelo všeč organizacija kongresa in vseh spremljajočih služb, tako da je delo potekalo nemoteno in brez kakršnihkoli zastojev.

V razpravah so delegati kritično in samokritično ocenili delo ZSS, opozorili na pozitivne rezultate, na težave in akcije, ki so jih organizacije in organi vodili za uresničevanje ciljev gospodarske stabilizacije. Izrazili so zahtevo in pripravljenost, da se odločneje in hitreje rešujejo vsa vprašanja, ki neposredno vplivajo na nadaljnji razvoj naše socialistične samoupravne družbe in na položaj delovnega človeka. Pozitivno ocenjujem stališča razpravljalcev, ki so si bili enotni, da je potrebno odločno zaostriti odgovornost vseh udeležencev v družbeni reprodukciji. Ostro so namreč obsodili tolerantni odnos do nepravilnih in škodljivih odl-

očitov v preteklosti, ki so pripeljale do zaostrovanja gospodarskega stanja in političnih težav. Na širok odmev je naletelo odločno zavzemanje delegatov, da mora postati dinar edino plačilno sredstvo v naši državi. Vemo namreč, da uveljavljanje tuje valute spodkopava temelje našega ekonomskega sistema.

Drugi dan zasedanja je kongres deloval v petih komisijah. V prvi komisiji za uresničevanje politike gospodarske stabilizacije na socialističnih samoupravnih družbenoekonomskih temeljih sem z diskusije sodeloval tudi sam. Omenjena komisija je bila najmočnejša, saj je v njej sodelovalo nad 400 delegatov, za sodelovanje v razpravi se je prijavilo 116 delegatov in gostov. Pri tem bi želel poudariti, da igra IMV vidno vlogo v našem družbenoekonomskem prostoru. To potrjuje tudi vrstni red diskusij, ki so se odvijale na kongresu. Čeprav je bila naša diskusija oddana nekje na sredi, je bila uvrščena na drugo mesto. Kongres in s tem širšo javnost smo seznanili z naslednjim:

Menimo, da mora biti pol-
(Nadaljevanje na 2. str.)

GLAS MLADIH * GLAS MLADIH

Posnetek s plenarnega zasedanja na 11. kongresu ZSMS v Novem mestu. Več o kongresu bomo poročali v naslednji številki.

očaj avtomobilske industrije v sedanjih izredno zaostrenih razmerah deležen posebne pozornosti. Razlog za to je logično dejstvo, da so v tej industriji spričo njene kompleksnosti nakopičene težave ne le kovinskopredelovalne industrije, pač pa praktično vseh vej gospodarstva. Pri tem smo na nekaj konkretnih primerih opozorili na vse zahtevnosti izvajanja načel politike gospodarske stabilizacije v IMV.

Stabilizacijska prizadevanja v našem kolektivu se ne morejo osredotočiti le na uresničevanje temeljnih načel stabilizacijske politike pač pa v vsej ostrini sanacije zahtevajo popolno preobrazbo notranjih družbenoekonomskih in samoupravnih odnosov ter vključevanje v domačo in mednarodno delitev dela na povsem novih osnovah.

IMV namreč kljub vsem težavam ohranja izrazito izvirno usmerjenost ob sočasnem vlaganju maksimalnih naporov v smislu zmanjševanja izvoza. Vse to pa, žal, zaradi neusklajenosti razmer na domačem trgu (nekontrolirana dvigovanja cen repromateriala) le pogloblja izgubo. Razlog je v tem, da so domači repromateriali, če jih sploh uspemo nabaviti, enkrat do 2,5-krat dražji kot v zahodni Evropi, kamor izvažamo in kjer dejansko največkrat dosežemo poprečno veljavne svetovne cene. Poseben problem predstavlja tudi neupoštevanje določil samoupravnih sporazumov med finalisti in dobavitelji, tako da bomo finalisti prisiljeni nabavljati blago prek trgovske maloprodajne mreže, kjer se razlike med cenami prizvajalca in trgovca menjajo z indeksi od 200 do 300. Takšne razmere so nevzdržne in če k temu dodamo še drastične uvozne

omejitve in nenehno pomanjkanje materialov na domačem trgu, je lažje razumeti, da se z izrednimi napori uspešno približati planskim ciljem. Pri tem pa se srečujemo z izredno visokimi zalogami nedokončane proizvodnje. Tako smo v obdobju januar — september od 21.115 izdelanih vozil R 4 imeli kar 17.751 nedokončanih.

Razmere v proizvodnji prikolic, ki so resnično rezultat lasnega znanja in bi pr njih morali že veliko manj uvažati, so še slabše. Pri tem gre ponovno poudariti, da 90 odst. izvažamo na konvertibilno področje in da v Jugoslaviji nimamo tehnološko adekvatnega izdelka, ki bi, tako kot naša prikolica, že več kot 10 let pokrival od 10 do 12 odst. potreb evropskega trga. Tega pa bi ne smeli zapraviti, saj je IMV prav zahvaljujoč prikolic postala eden največjih jugoslovanskih izvoznikov na konvertibilno področje. Zaradi teh rezultatov ponovno izpostavljamo nujnost korektnjšega stimuliranja delovnih organizacij, ki proizvajajo za izvoz. Zavedajoč se vseh nujnosti restrikcije uvoza, moramo družbeno regulativno naravnati tako, da bo — naj je to komu ljubo ali ne — olajševala oskrbo tistim, ki sicer uvažajo, da bi še več izvažali.

V nasprotnem bodo izvozni napori in rezultati samo še poglobljali že sicer težak položaj izvoznikov, ki so praviloma večje delovne organizacije z velikim številom delavcev. Za primer resnosti položaja delavcev v IMV smo navedli, da kar 40,75 odst. vseh zaposlenih ne dosega minimalnega osebnega dohodka, če ni presežka norm. Takšne razmere večajo interes delavcev po dodatnem delu in zaslužkih v prostem času, s čimer sicer sanirajo svoj socialni status, s

tem pa nedvomno slabi njihova delovna sposobnost pri opravljanju rednega dela. Vse to vpliva tudi na visoko fluktuacijo delavcev.

V nadaljevanju razprave so bili poudarjeni ukrepi, ki jih v IMV izvajamo s ciljem tekočega operativnega reševanja problemov in oblikovanja dolgoročnega sanacijskega programa.

Že v juliju 1981 smo po izredno obsežni aktivnosti vseh notranjih samoupravnih, družbenopolitičnih, strokovnih in poslovnih struktur sprejeli ukrepe za odpravljanje visoke izgube in zagotovitev uspešnega poslovanja v slehernem tozdu in na ravni DO ter oblikovali odbore za nadzor izvajanja ukrepov. Čeprav so se objektivne okoliščine v preteklem času bistveno spremenile v smislu pojavljanja dopolnilnih konceptov sanacije, tako da so nekateri ukrepi spričo novih momentov postali neaktualni, se aktivnost subjektivnih sil krepi in izkazuje s spodbudnimi rezultati.

Od uvedbe začasnega kolektivnega vodstva aprila letos delujejo krizni stabilizacijski štabi za posamezna področja, ti se redno sestajajo in sproti rešujejo zastoje. Takemu načinu dela gre zahvala, da zastoji v proizvodnji ne dosegajo katastrofalnih dimenzij.

Poglobljena analiza je razkrila številne probleme na področju dejavnosti prikolic. Na predlog delavskega sveta DO IMV so zbori skupščine občine Novo mesto imenovali posebne delovne skupine v okviru ZKO, ki se bo ukvarjala izključno s sanacijo dejavnosti prikolic.

Med temeljne sanacijske naloge sodi ponovno organiziranje in institucionaliziranje raziskovalno-razvojne dejavnosti.

Ocenili smo, da je najracionalnejša pot razvoja osebnih vozil tesnejše in kvalitetnejše povezovanje z inozemskimi partnerji. Kar najbolj bomo okrepili razvoj gospodarskih vozil in vozil za posebne kupce. Na področju razvoja prikolic planiramo razširitev programa z uvajanjem novih izdelkov ter nove tehnologije „sendvič plošč“. Posebno intenzivno razvijamo aktivnost na področju programa servisne opreme. Sprejeli smo tudi akcijski program za pridobivanje kadrov, na področju nadaljnjega razvoja samoupravne organiziranosti pa smo se opredelili za oblikovanje sozda, pri čemer bi formalni postopki morali biti zaključeni že v začetku prihodnjega leta.

Nenehna in koordinirana aktivnost družbenopolitičnih organizacij, samoupravnih organov, in okrepljena aktivna informativna dejavnost bistveno prispevajo k ustvarjanju boljšega vzdušja za premagovanje vsakodnevnih težav. Skrb za varčevanje z materialom in energijo je prisotna vsepovsod, saj z manjšim številom delavcev presegamo lanske porabe po normativih. Na pobudo družbenopolitičnih organizacij naj bi vsi režijski delavci, vključno z delavci v skupnih službah, vsak mesec opravili udarniški delovni dan v proizvodnji.

Vse to, o čemer je bilo na kongresu govora, niso aktivistične fraze, pač pa izraz resnične pripravljenosti delovnih ljudi IMV, da vse, kar je v naši moči, prispevamo k naporom, ki jih celotna slovenska družba vlaga in jih bo še morala vlagati v dolgoročno sanacijo IMV kot enega od nosilcev družbenega razvoja.

JOŽE ZADEL

Uresničevanje ukrepov bo trdo delo

IZ ZAKLJUČNEGA GOVORA MARJANA OROŽNA

Na tem kongresu smo se premišljeno, trezno in realno lotevali ocene trenutne gospodarske in politične situacije — njenega vpliva na družbeni in materialni položaj delavcev in delovnih ljudi.

Mislim, da je to pomembna garancija za to, da bomo dovolj močni, odločni in pripravljeni soočiti se s konkretnimi problemi — na osnovi usmeritev tega kongresa — že jutri, ko se vrnemo vsak v svoje okolje na delo. Mislim,

da je to garancija za to, da bomo sposobni vnesti v trenutno vzdušje med ljudmi tisto, kar je naš kongres tako jasno izrazil. To pa je: zavedamo se situacije, toda vemo tudi, kje je izhod.

Dejstvo je, da zadnja leta nismo bili vajeni pomanjkanja tega ali onega. Danes se nam to dogaja, ker smo pač v glavnem izčrpali vse druge — tudi zunanje — možnosti, razen boljšega dela in gospodarjenja z družbenimi sredstvi za pr-

oizvodnjo — tako znotraj države kakor tudi v odnosih s tujino.

V sindikatih se bomo zavzemali za to, da bo zagotavljanje tistih potreb delovnega človeka, ki zagotavljajo reprodukcijo njegove delovne sposobnosti, v družbenih planih tudi v bodoče prednostna naloga. Kadar ne bo objektivno mogoče zadovoljevati tekočih potreb, pa se bomo prizadevali za to, da tisto, kar imamo, pravično razdelimo ter na ta način izključimo špekulativno obnašanje in težnje posameznikov.

Smo v situaciji, ko se vrsta planiranih ciljev iz razlogov, o katerih smo veliko govorili, ne uresničuje.

Kljub povečanju še ne dosegamo planiranega oziroma potrebnega obsega izvoza, dosegamo manjši devizni priliv, kar ima za posledico težave v odplačevanju naših dolgov inozemstvu, težave v tekoči reprodukciji oziroma proizvodnji, zlasti za izvoz, zaostrejo se problemi v preskrbi z energijo tako na sektorju industrije kot v široki potrošnji.

Da bi izravnali potrebe in možnosti, da bi vsaj omilili, če že ne moremo odpraviti nes-

kladja, se v zveznem izvršnem svetu, skupaj z izvršnimi sveti socialističnih republik in avtonomnih pokrajin, te dni pripravljajo dodatni, radikalnejši ukrepi, o nekaterih bodo razpravljale tudi skupščine.

Ti ukrepi naj bi prispevali k izravnavanju naše devizne bilance, prispevali naj bi k stimulaciji izvoza, k zaustavljanju teženj stihijnega razvrednotenja nacionalne valute. Omogočili naj bi uvoz za izvoz s tem, da se odpravijo nekatere sedanje carinske in druge bariere. Določili bodo enotna izhodišča za organizirano in sistematično štednjo z energijo.

Uresničevanje vseh teh ukrepov bo trdo delo. Toda opravili ga bomo pod tremi pogoji:

— da bo to veljalo za vse in vsakogar, kakor je to potrdila naša razprava,

— da bodo instrumenti ekonomske politike motivirali samoupravljalce k želenemu obnašanju,

— da bomo k njim pristopali, jih ocenjevali in gledali iz izhodišč, ki jih je sprejela zveza komunistov na svojih kongresih — iz izhodišč, ki smo jih sprejeli na tem našem kongresu.

„Resnično lahko računamo le na lastne sile...”

IZ POZDRAVNEGA GOVORA ANDREJA MARINCA, PREDSEDNIKA CK ZKS

Razmere v svetu močno vplivajo tudi na naš razvoj. Dolgo obdobje miru, brezskrbnosti in napredka nas je uspavalo. Popustila je razredna občutljivost. Nakopičila so se številna protislovja in slabosti, ko smo hoteli več, kot smo zmogli, in imamo sedaj številne gospodarske in politične težave. Zato je toliko pomembnejša celotna razvejana dejavnost, ki jo moramo razvijati na podlagi vsebinskih usmeritev, sprejetih na kongresih zveze komunistov, in tiste, ki jih snujejo in opravljajo druge organizirane subjektivne sile.

Menim, da moramo o teh stvareh odkrito govoriti ob razpravah o naših nalogah in o naših notranjih razmerah in razlogih za probleme in težave, s katerimi se ukvarjamo, ker smo del sveta in smo odvisni od svetovnih gibanj. Jutri bomo še bolj soodvisni, ker se bomo v vse večjem obsegu in deležu

vključevali v mednarodno delitev dela.

V Jugoslaviji, prav tako tudi v Sloveniji, mnogih možnosti za pravočasno odkrivanje in s tem za omilitev teh posledic v svetu nismo dovolj izkoristili. Z vsemi vrstami porabe, predvsem pa z izborom in sestavo investicij, smo si gospodarske težave še povečali. Ekonomska politika na vseh ravneh je dovoljevala notranjo konjunkturo, ki je porušila ravnotežje v blagovnodenarnih odnosih, povečala se je naša odvisnost od sveta in teži nas visoka stopnja zadolženosti. Prišli smo v oster konflikt proizvodnje in porabe, ki ga moramo zdaj odločno premagati in preseči.

Takšne razmere so zahtevale izdelavo osnov programa dolgoročne ekonomske stabilizacije, ki ga je pripravila komisija zveznih družbenih svetov in sprejel 12. kongres

ZK Jugoslavije. To je skupen, obvezen program naših glavnih nalog. Ne vsebuje samo ekonomskih ukrepov, ampak opozarja tudi na nekatere sumeritve v zvezi z našo zavestjo, z našim obnašanjem v družbi in celotnem združenem delu.

Program izhaja iz ustavnega položaja delavcev v združenem delu in skupnega spoznanja, da v nadaljnjem razvoju družbe resnično lahko računamo le na lastne sile, na lastno akumulacijo in dohodek, ki ga ustvarjamo in ki ga bomo ustvarjali. Zato si moramo z vsemi silami prizadevati za njihovo uresničenje.

Usmeritev v izvoz je naša dolgoročna naloga ter ekonomska zakonitost in razvojna nujnost Jugoslavije. Zato moramo zasnovati in izoblikovati načrtno strategijo našega vključevanja v mednarodno delitev dela, z upoštevanjem vseh tokov in gibanj v svetu in s stvarnim ovrednotenjem naših možnosti za doseg produktivnosti dela v razvitih državah. S tem si bomo priborili enakopravnost položaj v mednarodnih ekonomskih odnosih. Ure-

sničitev te naloge pa je možna samo, če bomo v proizvode in storitve vgrajevali več svoje ustvarjalnosti in strokovnega ter raziskovalnega dela. Zato na tem mestu še posebej poudarjam pomen domačega znanja in tehnologije ter vključevanje dosežkov znanosti v proizvodne procese. Pomembna sestavina teh prizadevanj je spodbujanje inovativne dejavnosti in uporaba njenih rezultatov.

Zahvala

*Ob boleči izgubi
dragega očeta*

IGNACA ČRTALIČA

*se sodelavkam in sodelavcem
sektorja družbene prehrane in OOS DSSS iskreno
zahvaljujem za izrečeno so-
žalje in poklonjeno cvetje.*

Marija Lavrič

Obvezna lastna udeležba tudi v IMV

S 1. julijem 1982 so pričele veljati določbe samoupravnega sporazuma in pravilnika o reševanju stanovanjskih vprašanj DO IMV o plačilu lastne udeležbe za dodelitev družbenih stanovanj in stanovanjskih posojil za gradnjo, prenovo oz. nakup stanovanjske hiše ali stanovanja.

To pomeni, da bo moral vsak delavec pred vselitvijo v dodeljeno stanovanje prispevati lastna sredstva v višini, ki bo določena glede na vrednost stanovanja in v skladu s socialnim in zdravstvenim stanjem ter ekonomskimi možnostmi delavca in njegove družine. Za lastno udeležbo pri dodelitvi družbenega stanovanja štejejo lastna denarna sredstva, namensko privarčevana sredstva in posojila, pridobljena na osnovi namenskega varčevanja.

Pri stanovanjskih posojilih bodo morali imeti delavci pred dodelitvijo posojila zagotovljenih 30 odst. lastnih sredstev od predračunske vrednosti stanovanjske hiše ali stanovanja. Za lastno udeležbo pri gradnji, prenovi ali nakupu stanovanjske hiše ali stanovanja štejejo lastna denarna sredstva, lastni gradbeni material, lastno zemljišče, namensko privarčevana sredstva in posojila, pridobljena na osnovi namenskega varčevanja na banki.

Opozorjamo vse delavce, ki bodo prosili za stanovanjsko

posojilo, da morajo ob oddaji prošnje namensko varčevati že najmanj 12 mesecev!

Zato pozivamo vse delavce, ki nimajo ustreznega rešenega stanovanjskega vprašanja ali kupujejo, gradijo oz. prenavljajo stanovanje ali stanovanjsko hišo, naj se vključijo v namensko varčevanje za rešitev svojega stanovanjskega vprašanja. Če boste varčevali že vnaprej, se ne boste srečevali s problemom, kako priti do denarja takrat, ko boste morali plačati lastno udeležbo za dodelitev stanovanja ali ko boste morali izpolnjevati pogoj 12-mesečnega namenskega varčevanja, če boste hoteli pridobiti stanovanjsko posojilo!

Pogodbe o namenskem varčevanju za rešitev stanovanjskega vprašanja lahko sklenete na katerikoli banki, kjer vam bodo o oblikah varčevanja povedali še kaj več.

Za dodatne informacije lahko pokličete na int. tel. 85 (tovarišico Štangelj).

Proizvodnjo prilagajati razmeram

Ob objektivnih in eksternih pogojih za gospodarjenje, ki so izredno težavni, je neobhodno obračanje navznoter, iskanje notranjih rezerv. Naša delovna organizacija je deležna velike pomoči in razumevanja, saj kljub raznim restrikcijam uspemo dobiti potrebne materiale. Kratki stiki in prekinjanje kontinuitete proizvodnje so občasni ali redni, vendar sedaj ni čas za negodovanje. Tem posebnim zaostrenim pogojem za gospodarjenje se je potrebno ustrezno in čim hitreje prilagoditi. Materiali, potrebni za proizvodnjo, tako tisti, ki so nabavljeni doma, kot tisti, ki jih dobivamo iz uvoza, prihajajo z zamudo, temu moramo ustrezno prilagoditi delovni čas.

Del težav izhaja iz nas samih, taki vzroki so na primer spremembe modelov prikolic, ravno tako osebnega vozila, le da smo pri slednjem odvisni od Renaulta in težje vplivamo na izboljšanje razmer, kot v prvem primeru, ko je več ali manj odvisno vse od nas samih.

Tako so septemberski zastoji v tovarni prikolic klasičen pokazatelj razmer. V tozdu Tovarna prikolic Novo mesto ugotavljajo, da plan načrtovane proizvodnje v septembru ni bil dosežen zaradi nepravčasne dobave materialov, zato je v tej temeljni organizaciji prišlo tudi do večjih zastojev, obenem pa ugotavljajo, da vzroki tičijo tudi v nespoštovanju organizacijskih predpisov o pravočasni in kompletni dostavi garnitur na montažno linijo. Te napake pa se pojavljajo tako v temeljni

organizaciji znotraj IMV kot pri kooperantih. V septembru je tako „zatajil“ tozdu Tovarna opreme Črnomelj, (manjkale so vezane plošče, ki jih dobivamo iz uvoza, zato ni bilo moč izdelati pregradnih sten, omaric, skratka, ni bilo elementov, potrebnih za normalno proizvodnjo prikolic. In ko je material prispel, kljub maksimalnemu fondu ur (saj so v Črnomlju delali v obeh izmenah po 12 ur) končni efekt ni zadovoljil. Ponovno ugotavljamo, da organizacija proizvodnje ni ustrezna, delitev dela med tozdi šepa, kadrovske zasedbe so skromne — in to so subjektivni vzroki za takšne izpade.

Prav tako je zaskrbljujoče, da je v temeljnih organizacijah Tovarna prikolic v Novem mestu in Tovarna prikolic v Brežicah že zaostajajo za planirano proizvodnjo za sezono 1983 za prek 600 prikolic, kar je tako rekoč nenadomestljivo in pomeni precejšen planski in dohodkovni izpad.

In kako bo s preskrbo materiala do konca leta? Razmere so izredno težavne, restrikcije na uvoznem področju so resne in ogrožajo kontinuiteto redne proizvodnje. V domačem kompleksu dobave pa lahko vidimo zrealno sliko našega stanja.

Razmere, ki trenutno vladajo v gospodarjenju, prav gotovo ne bo moč spremeniti čez noč. Lahko pa jih odložimo, seveda pa je zato potrebna strpnost in velika mera odgovornosti, aktiven odnos do dogajanja okrog nas!

valne, kemične in plastične usmeritve so zagotovo načli možnosti za sodelovanje pri proizvodnji plastičnih delov, drobnih kovinskih delov in kovinske galanterije, zapiral, plinskih inštalacij in kuhar-nikov, dodatne opreme za kampiranje, različnih dviznih priprav, predprostorov za prikolic ter še vrste drugih večjih in manjših delov in opreme.

Na razstavi so sodelovali tudi naši strokovnjaki z različnih področij, ki so postregli z vsemi podrobnejšimi informacijami.

Takšna poslovna usmerjenost delovne organizacije IMV odpira drobnemu gospodarstvu in zlasti številnim sedanjim in bodočim obrtnikom široke možnosti dolgoročnega proizvodnega sodelovanja.

O tem smo se pogovarjali tudi z Vinkom Mirtičem, delavcem s področja kooperacij, ki se najbolj konkretno ukvarja s problemi sodelovanja z drobnim gospodarstvom. On je organiziral in vodil omenjeno razstavo v Ljubljani, zato so prav njegovi vtisi najboljša ocena uspešnosti naših prvih naporov na tem področju. Dejal nam je:

„Tudi sam sem bil izredno prijetno presenečen nad odzivom in obiskom, kar velja v prvi vrsti za zasebne obrtnike. V nekaj dneh nas je obiskalo nad tisoč skrajno resnih interesentov za proizvodno sodelovanje, več kot tristo obiskovalcev pa smo vključili v program nadaljnjih pogovorov v delovni organizaciji. Gre v prvi vrsti za obrtnike, ki so že v prvem kontaktu pustili najresnejši vtis in se bomo z njimi morali povsem konkretno pogovarjati, ker tega na razstavnem prostoru iz povsem razumljivih razlogov nismo mogli opraviti. Moram pa dodati, da še naprej dobivamo pismene ponudbe, katere bo treba enako resno obravnavati.“

Največ zanimanja je bilo za sodelovanje pri proizvodnji drobnih plastičnih delov in pri proizvodih manjših strojno obdelovalnih delov. Preseneča tudi visoka stopnja opremljenosti mnogih obrtnikov, ki so sposobni prevzeti tudi tehnološko zahtevnejša dela.

Posebno problemsko področje, ki mu bo treba nameniti veliko pozornost, predstavlja oskrba z repromateriali, česar se obrtniki še najbolj bojijo. Zaradi tega so se praviloma zanimali za možnosti oskrbe pri nabavi repromateriala. Prav tako ni potrebno posebej poudarjati, da smo bi-

li deležni nešteti vprašanj izrazito strokovnega značaja, zato bo v prihodnje nujno razmisliti o še boljšem organiziranju razstav, da bi lahko na kraju samem odgovorili na čim več vprašanj.

Sicer pa menim, da je razstava kot ena od oblik tesnejšega povezovanja IMV z drobnim gospodarstvom, povsem opravičila svoj namen. Da ne bi prikrajšali mnogih zdomcev, ki nas niso uspeli obiskati, menim pa, da jih moramo iz mnogih razlogov izkazati posebno pozornost, pripravljamo še eno specializirano razstavo ob koncu leta prav za zdomce. Za našo razstavo se zanima tudi Gorenjski sejem, ob koncu oktobra pa bomo sodelovali na podobni razstavi v Novem mestu. To priča, da je zanimanje drobnega gospodarstva — predvsem obrtnikov — resnično veliko. In če upoštevamo, da gre nemalokrat prav za dele, ki jih danes uvažamo, je vsak komentar odveč. Še beseda o razstavah: menim, da bi se izognili občutnim stroškom, če bi našli v delovni organizaciji primeren prostor za stalno razstavo. Prepričan sem, da bi ga lahko našli ter s tem ob prihranku zagotovili tudi višjo raven strokovnih informacij od ljudi, ki bi nam bili tako pri roki. Tudi to je dostikrat zelo pomembno.

Na koncu bi rad resno opozoril na to, da bo ves dose-danji napor brez haska, če se doma ne bomo organizirali tako, da bomo lahko vstetransko prispevali k razvijanju načrtih kooperantskih odnosov. Vse službe, od razvojne do nabavne, morajo resnično angažirano in odgovorno izpolnjevati svoj del nalog, ki so v marsičem različne od izkušanj, ki jih imamo v kooperantskih odnosih z družbenim gospodarstvom.

Ker smo se tega lotili — in mislim, da je bil zadnji čas — si ne smemo dovoliti spodrsrljavev, s katerimi bi si zapravlili rastoči ugled v očeh drobnega družbenega in zasebnega malega gospodarstva, ki smo ga velikokrat, najbolj v lastno škodo, zapostavljali. Na potezi je IMV!”

IMV ponuja sodelovanje

Naši razvojni načrti narekujejo krepitev sodelovanja z vsemi dejavniki v proizvodnem procesu in tesnejšo poslovno povezavo s sedanjimi in bodočimi kooperanti tako v družbenem sektorju kot v sektorju drobnega in zasebnega gospodarstva. Prav temu namenjamo v IMV posebno pozornost, saj je oskrba z materiali in deli v današnjih gospodarskih razmerah (in še zlasti v avtomobilski proizvodnji) eden največjih problemov. Glede na to, da so avtomobili, prikolic, servisne naprave in drugi izdelki iz naših proizvodnih programov tehnološko zapleteni izdelki, sestavljeni iz več tisoč delov, med njimi tudi množice drobnih, katerih proizvodnja v velikih matičnih tovarnah ni niti tehnološko niti ekonomsko smotrna, smo se odločili za pomemben korak — okrepiti sodelovanje z drobnim zasebnim in družbenim gospodarstvom vseh usmeritev.

Tega smo se otili zelo odločno in organizirano, saj že v najbližji prihodnosti pričakujemo prve rezultate. Naša ponudba je zelo zanimiva in pestra. Vsem tistim, ki so se pripravljali vključiti v resno in dolgoročno sodelovanje, pa smo jo predstavili na specia-

lizirani razstavi, katero smo v sodelovanju s Slovenijalesom organizirali v času od 27. septembra do 2. oktobra letos v Ljubljani.

Ob tej priložnosti smo razstavili nad 360 različnih delov za avtomobile in prikolic. Proizvajalci kovinskopredelo-

Ne pozabimo: brez dobrega obveščanja ni uspešnega samoupravljanja!

Ob delu še inštruktorji

V zadnji številki Kurirja smo v pogovoru s Stanetom Žagarjem, vodjo izobraževalnega centra IMV, zvedeli kaj več o proizvodnem delu, ki ga kot del celote zajema usmerjeno izobraževanje. V ta namen so v delovnih organizacijah nujno potrebni ljudje, usposobljeni za delo z mladimi v proizvodnem procesu. Inštruktorji proizvodnega dela so obiskovali strokovne seminarje, vendar pa ugotovljamo, da bo nujno potrebno v ta namen usposobiti še več ljudi, saj se vsako leto povečuje število učencev, ki opravijo del učnega procesa v proizvodnji.

V tem prispevku želimo predstaviti nekaj naših delavcev, ki ob svojem rednem delu opravljajo še delo inštruktorjev.

Dušan Rešetič, izmenovodja končne montaže tozda Tovarna prikolic:

„Tečaj za inštruktorje proizvodnega dela in delovne prakse sem opravil letos spomladi. Za tečaj lahko rečem, da je bil koristen, saj smo tam dobili osnovna izhodišča in smernice za svoje delo.

Za nemoteno delo so bili nujno potrebni plani dela, te pa smo izdelali skupaj z delavci izobraževalnega centra že pred izvajanjem proizvodnega dela. Določili smo ustrezne naloge, ki jih učenci lahko kvalitetno opravljajo brez večjih težav. Za učence lahko rečem, da so vestni in želijo v

izvenserijski, saj izdelujemo, popravljamo orodje, in če bi učenca hoteli res dobro in ustrezno seznaniti z delom, bi za

to porabili mesec ali dva. Menim sicer, da se učenci česa vendarle naučijo, saj tudi med njimi vlada zanimanje za delo, ki je iz njihove stroke, obenem pa tudi pestro.

Razčlenitve nalog, ki jih učenci opravljajo, bi morale biti natančnejše, v prvi vrsti pa bi morala obstojati tesnejša povezava med šolami in delovno organizacijo, saj mi učence spoznavamo s konkretnim delom, s stroji, šola pa daje vse preveč teorije, ki jo učenci vaših ne znajo prav uporabiti.

Boris Krštinc, strojni delovodja:

„Pri nas v mehanski je na opravljanju proizvodnega dela precej učencev, inštruktorja pa sta le dva. Vemo, da inštruktor ob delu z učenci opra-

vlja še svoje redno delo, zato so potrebe narekovale do-

datno usposabljanje inštruktorjev proizvodnega dela. Sam prav sedaj obiskujem tečaj za inštruktorja in menim, da je na moč zanimiv in poučen, vsekakor moramo mladim, neizkušenim ljudem, učencem, ki prvič prihajajo v stik z neposrednim proizvodnim procesom znati delo približati in predstaviti na ustrezen način. Osebnost me delo z mladimi veseli in prav zato sem se odločil opraviti tečaj za inštruktorja proizvodnega dela.

Jože Luzar, vodja izmene R 18

„Lani smo imeli prvič učence na proizvodnem delu in sami ugotavljajo, da je ta del šolskega programa dokaj zanimiv. S prvimi letniki je najtežje, saj se ti učenci prvič srečajo z delom v proizvodnji orodij, tudi odnosi so za njih nekaj novega, šola pa jih na to zelo skromno pripravi. Na srečo so to mladi ljudje, ki so prilagodljivi in z zanimanjem

sprejemajo vse, kar je novega. Pripomnim naj le to, da je čas za izvedbo proizvodnega dela

prekratek, in šola bi morala učence pripravljati in šolati konkretnije.

Dajmo besedo še učencu, ki opravlja proizvodno delo.

Stojan Tlačinac je učenec 2. letnika usmerjenega izobraževanja tehnične smeri, proizvodno delo pa opravlja v tozdu Tovarna avtomobilov — proizvodnja II.

„Letos drugič opravljam proizvodno delo, tudi v prvem letniku sem proizvodno delo opravljal v IMV in sicer na

montaži R 18, sedaj pa sem v mehanski. V prvem letniku je bilo vse malo težje, ker še nimam ne vem kakšnega znanja, praktično si prvič v tovarni, skratka, vse ti je novo. Letos je lažje, naučili smo se boljše združevati znanje iz šolskih klopi s proizvodnim delom. Mislim, da je v IMV proizvodno delo dobro organizirano, inštruktorji so pri svojem delu natančni in lahko se veliko naučimo, kar nam bo vsekakor koristilo.

čas, ko so v delovni organizaciji, zvedeti in se naučiti čim več. Žal pa imajo učenci sorazmerno skromno znanje o proizvodnem procesu. Proizvodno delo za te učence traja deset dni in lahko rečem, da so se hitro uživali v okolje in obvladali delo. Ves čas je bilom ilo moje delo: spremljati jih, jim delo čim bolj približati, skrbeti pa sem moral, da so delali pravilno in predvsem varno.

Stanislav Perše, vodja ročne obdelave v orodjarni:

„Med izvajanjem proizvodnega dela delno odstopamo od tistega, kar smo zvedeli na seminarju, predvsem zato, ker imamo premalo časa. Še posebej to velja za ki je

**Za praznik občine
Novo mesto vsem delavcem
naše delovne organizacije
in vsem občanom
iskreno čestitamo**

Kljub širokim možnostim še začetne težave

* Klub štipendistov je začel s svojim delovanjem takoj po ustanovitvi letošnjega maja. Že v začetku je bilo rečeno, da so osnovne naloge kluba tesnejše sodelovanje med štipendisti in delovno organizacijo, vključevanje v štipendijsko politiko in počitniško prakso, omogočanje opravljanja zaključnih in diplomskih nalog za potrebe delovne organizacije ter medsebojno spoznavanje in srečevanje dijakov in študentov.

Akcijski program kluba štipendistov in poslovnika o notranji organiziranosti in načinu delovanja kluba štipendistov DO IMV je bil narejen in sprejet že na ustanovni skupščini. Kljub širokemu spektru možnosti delovanja smo imeli določene začetniške težave, kako in kje začeti z

POROČILO O DELU KLUBA ŠTIPENDISTOV V PRETEKLEM OBDOBJU

delom, da bi se vključilo v dejavnost čim več štipendistov in bi le-ti čim aktivneje začeli delovati. Skupna želja vseh je, da bi se mladi začeli zavedati, da imajo svoj klub, v katerega so vključeni, imajo možnost delovanja in spreminjanja, saj tudi sami, z delom pa s svojo štipendijo omogočajo financiranje kluba.

Predsedstvo kluba, katerega sestavlja po en član iz vsake šole, se je takoj po ustanovitvi, že spomladi, sestalo dvakrat. Iskali in tehtali smo možnosti množičnega vključevanja in sodelovanja.

Prva naša akcija je bil sklep, da se sestanemo poleti med opravljanjem počitniške prakse, ko naj bi se pogovorili o aktualnih problemih, ki se pojavljajo med prakso, in izoblikovali čim več predlogov za boljšo izvedbo organiziranja počitniške prakse. Ker počitniška praksa poteka v treh terminih, smo želeli, da bi klub štipendistov sestanek sklical v vsakem terminu.

Zaradi precej slabe udeležbe na sestanku v prvem terminu

naslednjih dveh sestankov ni bilo.

Štipendisti niso imeli konkretnih predlogov za opravljanje počitniške prakse, kar pa še ne pomeni, da smo z

vsem zadovoljni in da boljša organiziranost ni potrebna. Za slabši učinek je bila morda kriva tudi maloštevilnost, ker prakse niso opravljali vsi štipendisti, kot smo predvidevali.

Z novim šolskim letom se odpirajo nove možnosti za organiziranje in skupno delovanje.

Polna načrtov nazaj v šolske klopi

ŠTIPENDIJA IZ TITOVEGA SKLADA ZA HERMINO

Hermino Pungeršič smo v Kurirju že predstavili. Hermina je tista, ki je bila na občinskem tekmovanju kovičarjev kljub močni „moški“ konkurenci prva med strugarji, na republiškem tekmovanju pa je dosegla 22. mesto.

Hermina nam je ob našem prvem pogovoru razkrila svojo veliko željo, da bi nadaljevala šolanje na tehnični srednji šoli. In danes obiskuje prvi letnik izdrednega us-

ki povsem ustreza dokaj zahtevnim pogojem za pridobitev štipendije iz Titovega sklada.

Tako se je Hermina vrnila polna načrtov in volje za učenje nazaj v šolske klopi. Študira ob delu, sedaj dela v eni izmeni, trikrat tedensko pa obiskuje predavanja.

Hermina se vozi na delo z Bučke, kjer živi pri starših in pridno dela na kmetiji, nemalo časa pa posveča svojemu letu in pol staremu sinu. Ko smo jo vprašali kako zmoro delo, kmetovanje, študij in materinstvo uskladiti, se je nasmehnila. Prav gotovo, da ni lahko, vendar sta želja in močna volja dovolj, da ji pomagata vzdržati.

Predavanja ima trikrat tedensko od 16. do 20. ure, potem dve uri čaka na delavski avtobus, da se odpelje domov, kjer jo čaka še delo, kot pač vsako ženo in mater.

Ob tem pisanju se nehote spomnimo na prispevek iz zadnje številke Kurirja, ko smo pisali o izobraževanju ob delu in iz dela.

Morda je Herminin primer pravišen za razmislek, kako omogočiti kolikor se le da ob takih primerih študij iz dela?

merjenega izobraževanja tehnične smeri.

In še nekaj — postala je, kot pravimo, Titov štipendist.

Hermino smo na občinskem sindikalnem svetu v Novem mestu predlagali kot delavko.

KURIR

Dopisujte v naše skupno glasilo — to je boljše od jeze, češ da o vaši TOZD nič ne berete!

Okrepiti vezi

Da bi še okrepili vezi med DO IMV in klubom štipendistov, da bi se štipendisti med seboj na družabnem srečanju še bolj zblížali ter, ne nazadnje, da bi preverili naše delo od prve ustanovne skupščine maja letos do danes, smo 8. oktobra 1982 ob 16. uri v prostorih restavracije Doma JLA organizirali 2. skupščino štipendistov DO IMV Novo mesto.

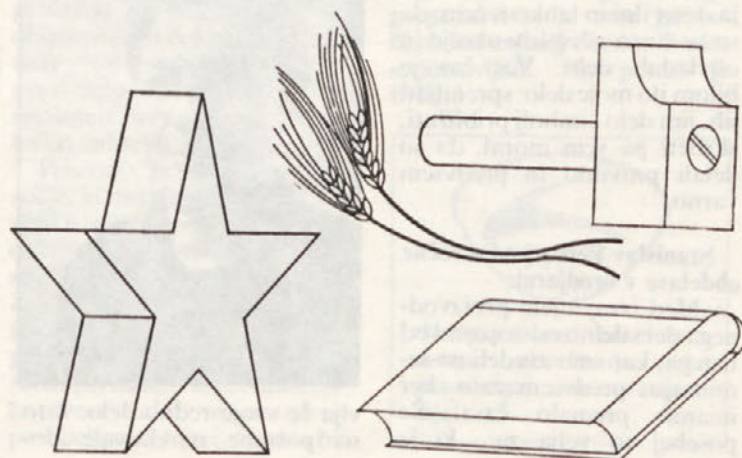
Po krajšem čakanju, da bi se morda le povečalo število zbranih štipendistov in povabljenih, je Franc Nemanič v imenu koordinacijskega sveta ZSM DO IMV pozdravil vse navzoče, seznanil pa nas je tudi z osnovnimi usmeritvami sanacijskega načrta in drugimi prizadevanji, da bi naša DO zaplula iz slepe luke.

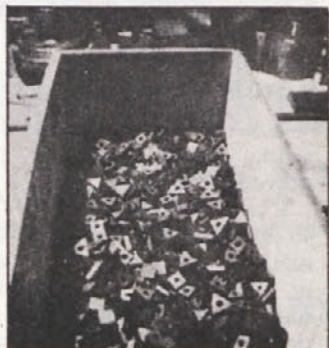
Dnevni red je obsegal: izvolitev delovnega predsedstva in volilne komisije, poročilo o delu kluba v preteklem obdo-

bju, poročilo nadzornega odbora, finančni položaj (predlogi o članarini), nadomestne volitve (predsednika, predstavnik strojne fakultete iz Novega mesta in predstavnik fakultete FSPN), razprave in predlogi.

Za novega predsednika je bila izvoljena Lea Cvitkovič (FNT — kemija), izvoljeni pa so bili tudi nekateri novi predstavniki, ki so: medicinska fakulteta — Mirjam Grašič, FNT (tehnologija) — Zdravko Bučar, Višja šola za organizacijo dela — Vanja Nose.

Sorazmerno majhno število udeležencev je pozdravil tudi predsednik OK ZSM Novo mesto Tone Anderlič. Na našo željo nas je seznanil z organizacijo in pripravi na 11. kongres ZSMS, ki bo, kot vemo, 23. in 24. oktobra v Novem mestu.

V tozdu Tovarna avtomobilov, v proizvodnji II, so pričeli ostriti izmenljive trde kovinske ploščice, ki jih uporabljajo v mehanski za stroje, za obdelavo kovin. Prej so bile te ploščice, ki pa niso ravno poceni (ena takšna ploščica stane 160 din), so pa praviloma iz uvoza, praktično le za enkratno uporabo. Ostri robovi so se pri ostrenju skrhal in ploščica ni bila več uporabna. Ploščice so bile uvožene, sicer je nekaj domačih proizvajalcev teh ploščic, vendar pa njihova kvaliteta ne ustreza potrebam novih linij v mehanski.

V ostrilnico orodja v proizvodnji II so dobili stroj Evag, ki omogoča ponovno ostrenje in uporabo teh ploščic. Tako v ostrilnici že skoraj leto dni tem ploščicam s pomočjo ostrenja podaljšujejo življenjsko dobo. Vsekakor je s tem dosežen precejšen prihranek. Te ploščice so v mehanski nabavljali nekje od 1971 dalje, seveda se je nabava vsako leto povečevala, tako imajo sedaj 70.000 kosov teh obrabljenih ploščic, ki jim bodo obnovili sposobnost obdelave kovin. Če to število ploščic pomnožimo z vrednostjo ene, kaj hitro dobimo prihranek, ki je bil ustvarjen z nabavo novega stroja. V mehanski menijo, da bo 60 odst. teh ploščic usposobljenih za ponovno uporabo, vendar opozarjajo, da obnovljene ploščice lahko uporabljajo izključno le za grobo obdelavo, kajti za končno in finejšo obdelavo so potrebne brezhibno kvalitetne ploščice, torej nove.

Na koncu bi lahko dodali le še star pregovor: „Zrno do zrna“...

10. srečanje samoupravljalcev v Bihaču

Zgodovinsko mesto Bihač v Bosni in Hercegovini je bilo 1. in 2. oktobra 1982 prizorišče 10. srečanja delegatov samoupravljalcev iz zletnih območij: Siska, Bihača, Prijedora, Gospiča, Karlovca, Banjaluke in Novega mesta.

Mesto Bihač s svojo bogato in burno zgodovino ima za nastanek nove Jugoslavije še poseben pomen, kajti 1942 so se na tedaj velikem osvobodjenem ozemlju v dneh 26. in 27. novembra na prvem zasedanju Avnoja postavili temelji naše bodoče samoupravne ureditve.

10. srečanje samoupravljalcev pa je bilo naravnano na obveze sindikata, ki izhajajo iz zakona o združenem delu v pogojih ekonomske stabilizacije. Na to, danes zelo aktualno temo, je podal na prvi plenarni seji svoj referat sekretar Zveze sindikatov BiH Božidar Žan. Po seji so bile oblikovane skupine, ki so obiskale posamezne delovne kolektive v Bihaču ter so tam v pogovoru s samoupravnimi organi ter sindikalnimi vodstvi v zelo odkriti diskusiji razčlenili naše in njihove uspehe in težave pri proizvodnji, izvozu, oskrbi s surovinami in repromateriali, pa tudi o delovanju samoupravnih organov in njihovih komisij v tozdi.

Po obiskih in razgovorih v delovnih kolektivih so delegati na drugi plenarni seji poročali o vtisih in spoznanjih, do kate-

rih so prišli na pogovorih. Rdeča nit vseh teh spoznanj je odločna samoupravna bitka za stabilizacijo, večji izvoz, večjo produktivnost dela, narkar je bilo poudarjeno, da vse to ne bo mogoče brez širšega samoupravnega povezovanja.

Na koncu bi še poudaril gostoljubnost naših gostiteljev, ki je presegla tradicionalne okvire takih srečanj ter še enkrat dokazala, kako še naprej živi Titova misel o trajnem bratstvu in enotnosti naših narodov in narodnosti v samoupravni socialistični skupnosti.

Delegat tozda
Tovarna prikolic
BOŽIDAR HORVAT

ZAHVALA

Ob nenadni in boleči izgubi mojega dragega moža se najtopleje zahvaljujem vsem sodelavkam in sodelavcem tozda Tovarna opreme v Črnomlju ter OOS za izraženo sožalja in vso pomoč.

Hvala tudi vsem, ki ste ga pospremili na njegovi poslednji poti.

ANA LIKEVIĆ

ogledalo

TOZD	št. prisp.
TOZD TOVARNA AVTOMOBILOV	11
Proizvodnja I	5
Proizvodnja II	1
Proizvodnja III	1
Proizvodnja IV	3
Proizvodnja V	2
Obrat Suhor	3
Kov. obrat Brežice	2
TOZD TOVARNA PRIKOLIC	9
TOZD TEHNOSERVIS	4
TOZD COMMERCE	15
DSSS	49
TOZD TAP Brežice	15
TOZD TO. OKEN IN KOV.G Šmarjeta	1
TOZD TOVARNA »PODGORJE« Šentjernej	—
TOZD TOVARNA OPREME Črnomelj	4
TOZD TOVARNA OPREME Mirna	6
TOZD ZIE Ljubljana	3
TOZD TOVARNA S. OPR. Beli Manastir	7

MODRI TELEPRINTER – MODRI TELEPRINTER –

Prva redna seja OO ZK tozda Commerce

Komunisti te osnovne organizacije so namenili veliko pozornost aktualnim dogodkom znotraj DO IMV kot tudi v njihovi temeljni organizaciji. Ugotovili so, da še vedno dolgujemo vozila kupcem; dolgoznanje osebnih vozil je bilo rešeno nekje do julija, gospodarska vozila bomo (500 do 600 kosov) izročili do konca leta, ostalim pa bomo morali vrniti denar. Ocenjeno je bilo, da je aktivna prodaja v letnih mesecih potekala na domačem trgu dokaj ugodno. Opozorjeno je bilo, da je potrebno plasirati na trg izdelke, ki prinašajo največ dohodka. Prav tako bi morali najti na domačem trgu več prostora za prodajo prikolic in proizvodnjo naslednje leto dvigniti na 4000 kosov.

Več pozornosti je treba

posvetiti ustrezni organizaciji servisne mreže, razrešiti problematiko rezervnih delov in urediti lokacijo centralnega skladišča rezervnih delov. Komunisti so poudarili, da se bo moral tozda Commerce bolj usposobiti za plasiranje izdelkov na domačem trgu (tako avtomobilskih kot prikoličarskih).

V nadaljevanju se je sekretariat podal predloge članov posameznih komisij za boljše delo OO ZK. Tako so bili izbrani za člane komisije za program dela: Velimir Bradica (predsednik), Branko Švajger, Janez Zrimšek, kadrovska komisija: Drago Zupančič (predsednik), Lidija Francekovič, Dragica Mikulič in v komisijo za idejno in teoretično delo komunistov: Vinko Čampelj (predsednik), Vladimir Udovč, Marjan Cvetkovič in za informatorja Mirko Dragičević.

Zbor ferijalcev „Svetinja 82“

Tudi letos (že četrty) smo se mladinci iz naše DO udeležili tradicionalnega zbora ferijalcev „Svetinja 82“. Letos se je srečanja udeležilo 275 mladih iz 70 mest iz vse Jugoslavije. Kot predstavniki IMV smo odšli štirje mladinci.

V Kragujevcu so nas sprejeli domačini. Na žalost niso imeli urejenega avtobusnega prevoza, zato smo morali precej dolgo čakati, da smo prišli na vrsto v minibusu. Ko smo končno prispeli na Svetinjo, so nas takoj razdelili v čete. Ven-

dar pa niso bili ferijalci iz istega kraja v eni četi, temveč v različnih. Tako sva z Zdenko komaj dosegli, da sva bili skupaj v 1. četi.

Ko so nas razdelili po četah, smo odšli po obleko. Dobili smo vojaške bluže in kape in se razporedili po šotorih. Z Zdenko sva ugotovili, da sva dobili najslabšega. Spati sva namreč morali v šotoru za 20 oseb, v katerem je bilo tako mrzlo, kot če bi spal na prostem. No, tolažili sva se s tem, da ne bova dolgo spali

tam. Nataknili sva si kape in bluže, ki so bile tako velike, da sva se lahko pod njimi še pošteno oblekli, saj naju je zeblo.

Potem sva odšli v lov za našima „Čimbetom“ in Stane-
tom. Skupaj smo našli znanca iz Sarajeva. Goran in Kemo sta nas pričela učiti Užiško kolo. Začeli so nas posnemati in kmalu so bile v naselju prave plesne vaje. Toda kmalu smo jih morali prekiniti, saj je bil zbor za večerjo. Zbrali smo se po četah in eden po eden odhajal jest. Po večerji smo imeli „plavo večer“. Čeprav smo bili utrujeni od poti, se nismo spravili spat pred polnočjo.

Seveda je bila noč prekratka, saj je bilo vstajanje že ob 5. uri zjutraj. Sledilo je pospravljanje postelj, telovadba in zajtrk. Potem smo odšli k spomeniku, kjer se je odvijala prva borba prvega šumadijskega partizanskega oddela. Položili smo tudi venec na grob padlih.

Po povratku v naselje smo imeli uro počitka, nato pa marš. Vsaka četa je odšla v svojo vas. Povsod so nas domačini toplo sprejeli in pogostili. Po vrnitvi v naselje in po kratkem počitku smo se z avtobusi odpeljali na Šumari-
rice, k spomeniku 7000 žrtvam nemškega nasilja. Položili smo venec na grob dijakov in njihovega profesorja. Mimo spomenika vodi 7000 m dolga steza, ki simbolično označuje število žrtev.

Po vrnitvi s Šumari-
ce nam jo je zagodel dež, toda na srečo je kmalu prenehal in smo lahko zakurili taborni ogenj, ki do jutra ni ugasnil, saj je bila ob njem ves čas „straža“.

Čeprav smo šli spat šele proti jutru, smo vstali po „hišnem redu“ ob 5. uri. Tudi telovadba nam ni ušla. Potem pa je sledil zajtrk, pospravljanje šotorov. Za razvedrilo in slovo smo imeli še partizansko olimpiado. Nato pa slovo. Za smehom in šalami smo skrivali solze, si izmenjavali naslove, obljubljali, da si bomo pisali, da se še vidimo. Razšli smo se na vse strani širom po Jugoslaviji.

Tudi, če se ne srečamo več, nam bo v srcu vedno ostal lep spomin. Morda se še srečamo, morda ne, toda vsakdo nosi v srcu upanje, da bo vsaj še enkrat videl prijatelje in prijateljice s Svetinje, ki nas je v kratkem času tako nepri-siljeno združila.

MODRI TELEPRINTER

„Režijci“ v proizvodnji

Sekretar OO ZK tozda Tovarna avtomobilov — proizvodnja V.

Člani sekretariata te OO ZK so obravnavali predlog za delo režijskih delavcev v neposredni proizvodnji. Vsi ti delavci naj bi na pobudo ZKO 12 delovnih dni v tekočem letu delali v neposredni proizvodnji. Vzrokov za to je veliko: pomanjkanje delovne sile, velika fluktuacija, motnje v proizvodnih procesih zaradi pomanjkanja repromateriala in obveznosti do tujega partnerja.

Po obširni in pestri razpravi je bilo ugotovljeno, da se morajo v to delo vključiti dejanski vsi režijci v delovni organizaciji, razen članov ZKO. Štem v zvezi je potrebno izdelati seznam režijskih delavcev in uvesti kontrolo izvrševanja dela v neposredni proizvodnji. Prav tako je nujno določiti delovna mesta in opravila za te delavce in se dogovoriti o vrednotenju dela teh delavcev v proizvodnji.

ZAHVALA

Vsem delavcem tozda Tovarna prikolic Novo mesto se iskreno zahvaljujem za izkazano razumevanje in materialno pomoč ob smrti mojega moža.

Še posebno se želim zahvaliti za vso pomoč tovarišu Jožetu Zadelu.

TONČKA HUMAK

IMV KURIR izdaja delovna organizacija Industrija motornih vozil Novo mesto — Izhaja vsakih 14 dni v 5000 izvodih — Ureja uredniški odbor: Zvonka Rangus Zvone Gavrič, Simo Gogič, Milka Bevc, Ernest Sečen, Jasna Šinkovec, Tomaž Vovk in Jože Zadel — Glavni in odgovorni urednik Simo Gogič — Uredništvo in uprava: Novo mesto, Zagrebška c. 18/20 — Grafična priprava: DITC Novo mesto, TOZD Grafika tisk: TOZD Tiskarna Novo mesto.

KRI ZA SOČLOVEKA

Vsako leto prostovoljni krvodajalci praznujejo svoj dan, običajno jim tedaj podelijo priznanja in jim pripravijo krajši kulturni program.

Tako so se v petek, 15. oktobra, v osnovni šoli na Grmu zbrali delavci gozdnega gospodarstva in Industrije motornih vozil, ki so krvodajalstvo sprejeli resnično za svojo akcijo, prek katere na najbolj neposreden način izkazujejo svojo solidarnost in pomoč na ta način, da darujejo del sebe za zdravje sočloveka.

Krvodajalce je prisrčno pozdravila v imenu občinskega odbora Rdečega križa Novo mesto in v imenu krvodajalske komisije Milica Šali.

Zahvalila se je krvodajalcem za darovano kri in poudarila, da z njihovo pomočjo uspejo zbrati zadostno količino krvi za potrebe novomeške bolnišnice, kar znaša 1400 litrov. Tov. Šali je izrazila zadovoljstvo, ker ob letnih poročilih ugotavljajo, da se v krvodajalske vrste vsako leto vključuje okrog 1000 mladih ljudi, ki kri darujejo prvič.

Po krajšem, a na moč prijetnem kulturnem programu, v katerem so sodelovali pionirji Osnovne šole Grm in mešani pevski zbor IMV, so krvodajalcem, ki so svojo kri darovali 5, 10, 15, 20 in 25 — krat podelili priznanja — znak zaslužnega prostovoljnega krvodajalca.

Obenem je bila na svečanosti izrečena zahvala organizatorjem in vodstvom delovnih organizacij za izkazano razumevanje in pomoč pri izvedbi akcij.

V naši delovni organizaciji je krvodajalstvo dokaj široka akcija, ki se je vsako leto bolj množično udeležujemo.

Tokrat so dobili priznanja za petkratno darovanje krvi: Banič Miha, Banovec Ivan, Barbo Milan, Bratkovič Martin, Breznikar Marija, Brulc Marija, Cesar Anton, Cimermančič Alojz, Cimermančič Jože, Čarman Anica, Fabjan Jože, Fridelj Srečko, Gašper Tatjana, Gazvoda Branko, Gorščin Zvone, Hodnik Boris, Humek Martin, Ilovac Dragica, Juršič Janez, Kastelic Franc, Kolenc Janez, Košmrlj Bojan, Kotnik Darko, Kramar Anton, Kraševac Vilma, Barbo Milan, Liberšar Martin, Lukše Janez, Luzar Jože, Mali Peter, Marušič Milan, Mlakar Antonija, Mrak Anton, Novak Drago, Oberč Franc, Parancin Vinko, Pepel Franc, Perše Mirko, Peterlin Gorica, Plantan Anton, Plantan Janez, Podraž Jože, Poljakovič Jakob, Rabselj Jože, Redek Anica, Remih Nuša, Ribič Leopold, Rifelj Vida, Rodič Ivan, Srebrnjak Franc, Šali Brane, Štangelj Igor, Tomažević Valentin, Turk Ivan, Turk Jože, Vene Anton, Vovk Franc, Žagar Zvonko.

Desetkratno: Andrejčič Anton, Banič Miha, Breznikar Marija, Cvelbar Stane, Cvitko Božidar, Deželan Martin, Gregorič Jože, Hosta Jože, Hrastar Stane, Hren Stanislav, Hribar Ivan, Hrovat Jože, Jankovič Jože, Kastelic Alojz, Kastrevc Jože, Klevišar Martin, Lužar Jože, Murgelj Franc, Pečaver Silvo, Petric Anton, Plantan Anton, Plantan Silvo, Pšeničnik Marija, Rajk Boris, Robek Viktor, Rus Dušan, Škof Jože, Žibert Tatjana.

Petnajstkratno: Blažič Franc, Blažič Stanko, Boltez Jože, Češek Franc, Franko Alojz, Hočevan Anton, Hudoklin Milan, Jakopec Drago, Janc Jože, Jarkovič Andrej, Jenič Franc, Kovač Vladimir, Krnc Vinko, Medic Franc, Mervar Jože, Oberč Antonija, Oberč Darko, Ponikvar Anton, Pozvek Janez, Progar Ciril, Sever Bruno, Šavorn Ivan, Šuštaršič Milan, Turk Marija, Učman Ivan, Zore Milka, Zore Drago.

Dvajsetkratno: Ambrožič Srečko, Barbič Ivan, Bratkovič Jernej, Klobučar Anton, Kos Damjan, Kavšček Danijel, Maksimovič Milutin, Muhič Alojz, Oštr Franc, Peskar Alojz, Pezdirc Karel, Pugelj Jože, Pust Jože, Sitar Bogdan, Šašek Martin, Šurja Alojz, Turk Martin, Žibert Milan, Foršek Marjan.

Petindvajsetkratno: Džudović Milorad, Gorščin Milan, Kraševac Anton, Lukše Anton, Janc Jože, Potočar Martin, Tomažević Valentin, Zupančič Franc, Tomažič Silvo, Fridelj Srečko.

Posebej so bili vabljeni: Binkovski Herman — 30-krat daroval kri, Brulc Jože — 45, Dular Janez — 30, Foršek Marjan — 25, Kirm Julijan — 30, Lipovec Marjan — 25, Luzar Jože — 25, Majetič Karlo — 50, Matko Kristina — 25, Mežnar Jože — 25, Pureber Ivan — 25, Rojc Lucijan — 25, Tomšič Silvester — 30, Zupan Mihael — 25-krat.

TANJA
DSSS